



בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ב' כסלו תשפ"ו, 22 נובמבר 2025

ת"ק 25-06-33946 סגל נ' סלקום ישראל בע"מ

בפני כב' הרשמת הבכירה מאיה בלאו

תובע לידור סגל

נגד

נתבעת סלקום ישראל בע"מ

פסק דין

1. לפני תביעה קטנה על סך של 7,000 ₪ שהגיש התובע כנגד הנתבעת, לתשלום פיצויים מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק הספאם" או "החוק"), בגין הודעות ששלחה לו הנתבעת לטלפון הנייד שלו, לטענתו, בניגוד לחוק וללא הסכמתו.

2. לטענת התובע, בעבר היה לקוח של הנתבעת, אך התקשרותו עמה הסתיימה עוד ביום 13.9.17. על אף סיום ההתקשרות, שלחה לו הנתבעת שלחה הודעות עם תוכן פרסומי, בימים 10.6.24, 30.7.24 ו- 21.8.24. במועד האחרון שלח התובע לנתבעת בקשה להסירו מרשימת הדיור, באמצעות המספר המיועד להסרה שנכלל בהודעותיה, אולם הנתבעת הוסיפה ושלחה לו לאחר מכן ארבע הודעות פרסומיות נוספות. סה"כ שלחה הנתבעת לתובע, לטענתו, שבע הודעות. התובע שלח לנתבעת שני מכתבי התראה טרם הגשת תביעה, האחד ביום 8.1.25 והשני ביום 7.4.25, אך לדבריו לא קיבל כל מענה. במענה לטענות העדר יריבות שהעלתה הנתבעת בכתב ההגנה, ציין התובע כי אמנם מנוי הטלפון הנייד אצל הנתבעת היה רשום על שם אביו, אולם התובע הוא שעשה בו שימוש בפועל, כאשר לאחר סיום ההתקשרות ומעבר לחברת תקשורת אחרת, נרשם המנוי על שמו, כפי שעולה מחשבוניות אותן צירף לתגובה שהגיש בנדון. התובע ביקש מבית המשפט לפסוק לו פיצויים לדוגמא בהתאם לסמכותו לפי סעיף 30א(ג) לחוק, בסך של 1,000 ₪ לכל הודעה שקיבל ובסכום כולל של – 7,000 ₪.

3. הנתבעת טענה כי יש לסלק את התביעה מחמת העדר יריבות. לטענתה, קו הטלפון נשוא התביעה אינו רשום על שם התובע וההתקשרות החוזית ביחס למנוי זה אינה בין התובע ובינה. לטענתה, היא פעלה בהתאם להוראות סעיף 30א(ג) לחוק, שלפיו ניתן לשלוח דברי פרסומת לנמען, גם ללא קבלת הסכמתו המפורשת אם הנמען מסר לה את פרטיו במהלך רכישה של שירות, ניתנה לו הודעה ולפיה הפרטים ישמשו למשלוח דברי פרסומת וניתנה לו הזדמנות לסרב לכך. לטענתה, ההודעות שנשלחו מטעמה אל התובע עומדות בתנאי החריג שנקבע בסעיף הנ"ל. עוד לטענת הנתבעת, התובע כלל לא פנה אליה בבקשה להסירו מקבלת דברי פרסומת טרם הגשת התביעה. כן טענה הנתבעת כי הפיצוי המבוקש בסך 7,000 ₪ מוגזם ואינו פרופורציונלי.



בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ב' כסלו תשפ"ו, 22 נובמבר 2025

ת"ק 33946-06-25 סגל נ' סלקום ישראל בע"מ

4. בהתאם להחלטתי מיום 13.9.25, התביעה מוכרעת על יסוד הכתב בהתאם להוראות תקנה 13(ג) לתקנות השיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976 (להלן: "התקנות"), בהלימה עם בקשת התובע בכתב התביעה, ובהעדר התנגדות מצד הנתבעת, ולאחר שניתנה לצדדים להגיש השלמת טיעון מטעמם. התובע הגיש השלמת טיעון מטעמו ביום 18.9.25. ההחלטה הומצאה לנתבעת ביום 13.9.25, אך היא לא הגישה השלמת טיעון מטעמה.

5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם ובכלל חומר הראיות, נוכחתי כי דין התביעה להתקבל במלואה. הנימוקים לכך יובאו, להלן, בתמצית, בהתאם להוראות תקנה 15 לתקנות.

6. ראשית יש לדחות את טענת הנתבעת בדבר העדר יריבות. התובע הגיש העתק הודעה מיום 13.9.17 בדבר סיום ההתקשרות עם הנתבעת. כן הוגשו על ידו העתקי חשבוניות, שמהן עולה המנוי רשום תחת שמו בחברת "פרטנר" החל מיום 19.9.17 וכך גם בתקופה שבה נשלחו ההודעות הנדונות. לפיכך, אף אם בתקופת ההתקשרות עם הנתבעת לא היה המנוי על שמו של התובע, משהוכח על ידו כי הוא אחז במנוי עת שנשלחו ההודעות, הרי שדין הטענה להידחות.

7. שנית, אין מחלוקת בין הצדדים כי אכן נשלחו שבע הודעות מאת הנתבעת לתובע בשבעה מועדים. מצאתי לקבל טענת התובע כי לא התקבלה הסכמתו המפורשת למשלוח ההודעות לפי סעיף 30א(ב) לחוק, משלא הוצגה מטעם הנתבעת כל ראיה להסכמה זו. אני מקבלת את טענת התובע כי מאחר והופסקה ההתקשרות עם הנתבעת, כפי שעולה מההודעה שצרף, יש לראות בו כמי שנתן הודעת סירוב לקבלת דברי פרסומת במועד בו הסתיימה ההתקשרות ביום 13.9.17, זאת בהתאם לסעיף 30א(ד)(2) לחוק, וכי על אף האמור נשלחו אליו הודעות לאחר מכן. כמו כן, בהתאם לסעיף 30א(ד)(1) רשאי נמען בכל עת להודיע למפרסם על סירובו לקבל דברי פרסומת. התובע הראה כי שלח ביום 21.8.24 הודעה לצורך הסרתו מרשימת הדיוור של הנתבעת וחרף האמור נשלחו אליו ארבע הודעות נוספות לאחר מכן.

8. שלישית, הנתבעת לא הראתה ולא הוכיחה כי עמדה בתנאי החרג המנוי בסעיף 30א(ג) לחוק, וכי הייתה רשאית לשלוח לתובע את ההודעות האמורות. לא צורפו מטעמה ראיות כלשהן לעניין זה. הנתבעת טענה כי הייתה רשאית לשלוח את ההודעות על פי תנאי ההתקשרות, אולם לא צרפה תנאים אלה, וממילא, ההתקשרות בין הצדדים הסתיימה שנים מספר טרם משלוח ההודעות, והנתבעת כלל לא התייחסה לעובדה זו. ממילא לא הובהר על ידי הנתבעת, כיצד מתקיימים תנאי החרג לאחר שהתובע שלח לה בקשת הסרה באופן שצוין בהודעותיה, ולא ניתן על ידה הסבר למשלוח ארבע ההודעות הנוספות לאחר מכן.

9. בהתאם לסעיף 30א(י)(1) לחוק, רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים לדוגמא, ללא הוכחת נזק, עד לסך של 1,000 ₪ לכל הפרה. גובה הפיצוי נתון לשיקול דעת בית-המשפט. בעת קביעת גובה הפיצוי מצאתי להתחשב, בין היתר, במספר ההודעות שנשלחו לתובע – שבע הודעות במועדים שונים;



בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ב' כסלו תשפ"ו, 22 נובמבר 2025

ת"ק 33946-06-25 סגל נ' סלקום ישראל בע"מ

בהעדר הסכמה מצד התובע לקבלת דברי פרסומת; בכך שדברי הפרסומת נשלחו אל התובע, תוך שימוש במספר המנוי שפרטיו היו בידי הנתבעת בעת התקשרותה עמו, לאחר שההתקשרות בין הצדדים הסתיימה שנים מספר לפני המשלוח; במשלוח ארבע מתוך שבע ההודעות לאחר שהתובע שלח לנתבעת הודעת הסרה; ומאידך בכך שהתובע בחר שלא לשלוח הודעת הסרה מיד עם קבלת דבר הפרסומת הראשון, אלא רק לאחר קבלת הודעה שלישית.

10. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 5,000 ₪, בצירוף הוצאות משפט בסך 250 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידי הנתבעת פסק-הדין, שאם לא כן תתווסף על הסכום ריבית שקלית מאותו המועד ועד לתשלום המלא בפועל.

הצדדים רשאים להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת, בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידיהם פסק-הדין.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק-הדין, ותסגור את התיק, בשים לב לסיבת הסגירה.

ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ו, 22 נובמבר 2025, בשעה 21:33, בהעדר הצדדים.

מאיה בלאו, רשמת בכירה

